

Timo Tijger

Timo en Kika zijn beste vrienden. Een tijger en een huiskat, in de Woodywereld leven ze gewoon samen. Wat ze allebei het liefste doen is slapen, maar vandaag heeft Timo daar geen tijd voor.

‘Groaarr! Ik ben Timo Tijger en ik weeg euh... 160 kilogram. En mijn hoektanden zijn wel tien centimeter lang. Pas maar op of ik vreet je op!’

Kika ligt loom tegen Timo aan. ‘Kun je wat stiller zijn, haarbal?’

‘Ik ben een Tijger, met hoofdletter T. Die zijn niet stil. Groaarr!’

‘Brul niet zo hard, Streepmans. Mijn oren TuiTen ervan, met twee hoofdletters T.’ Kika draait zich op haar andere zij en bedekt haar oren met haar poten.

‘Zag je mijn vlijmscherpe klauwen al? Ik scheur je zo aan stukken, kat.’

Kika snort luid en doet alsof ze niets meer hoort.

‘Ja, lief klein poesje, met één voorpoot slinger ik je de rivier in. Zo!’ En hij grijpt een poot aarde en maakt een breed gooigebaar.

‘Genoeg!’ roept Kika. ‘Nu zit mijn vacht vol!’ Ze schudt het zand van zich af en begint zich schoon te likken.

‘Zo zijn tijgers nu eenmaal, Kika. Levensgevaarlijk. Ik win die wedstrijd op één been.’

Timo heeft het over de wedstrijd ‘Wie is het gevaarlijkste dier van de Woodywereld?’ Hij rolt met zijn spierballen om zichzelf te overtuigen, terwijl Kika zich voorbereidt door nóg meer te slapen dan anders.

De volgende ochtend staan alle kandidaten te wachten. Timo is al vijf keer de bosjes in gegaan voor een plasje, de zenuwen drukken op zijn blaas. Hij is een Tijger, zegt hij tegen zichzelf, een roofdier, een jager!

Spookdier Lux zingt een lied dat het bloed in je aderen doet stollen. Het klinkt eng maar spookdiertjes zijn te klein om de titel van het gevaarlijkste dier te verdienen.

Karla Krokodil doet een donkere dodendans en maakt daarmee een goede kans.

Na Raf Giraf en Oskar Olifant die ook best griezelig uit de hoek komen, is Timo aan de

beurt.

‘Grwroaoaoaoaoarrrrrr!’ Hij grauwet en klauwt, gromt en bromt, haalt uit en laat zijn hoektanden blikkeren. Het ziet er tijgerachtig uit, maar dat is niet genoeg. Het blijft Timo, vindt de jury.

Dan komt Kika Kat op, met de slaap nog in haar ogen. Wat kwam ze ook weer doen? O ja, die wedstrijd.

Een vlinder vliegt voorbij, een prachtig kleurrijk exemplaar dat schattige lusjes vliegt.

‘Aaaah...’ gaat het vertederd door het publiek.

Instinctief slaat Kika ernaar met haar poot.

‘Oooh!’ roepen alle dieren. De vlinder richt zich weer op, wat Kika enorm irriteert. Maar met nog een welgemikte slag van haar poot is dat verholpen. De vlinder blijft liggen, zo plat als wat.

De jury hoeft zelfs niet te overleggen.

‘Oehoe! De titel van het gevaarlijkste dier van de Woodywereld gaat naar... Kika Kat,’ roept Walt Wijze Uil.

Even later liggen Kika en Timo loom bij het water, de beker tussen hen in.

‘In het wild had ik je allang opgevreten, Kika. Daar was ik de koning van het woud!’

‘Haha, dat is de leeuw, Timo. Maar troost je, het is ook een beetje jouw beker.’

‘O ja? Bij mij schrokken ze anders geen enkele keer...’

‘Nee, maar katten stammen af van tijgers, niet? Zonder jou had ik nooit bestaan.’

Timo kijkt naar zichzelf in het zilver van de beker. Groots is zijn evenbeeld, en ook een beetje scheef. ‘Hm. Een tijger is inderdaad een katachtige. Je zou zomaar eens gelijk kunnen hebben, Kika.’

‘Ik heb altijd gelijk.’

‘De tijger is zelfs de grootste kat van allemaal!’ zegt Timo. ‘Dus ik ben toch de gevaarlijkste!’

‘Ja hoor, tijgertje. Zullen we dat vieren met een stevige dut?’

‘Een Dut bedoel je, met hoofdletter D?’

En met een gevaarlijk luid geronk tuimelen ze allebei in een diepe slaap.

WOODY